farní sbor ČCE **U Salvátora**

říjen 2018

sborový list k díkčinění

Dobrořeč, duše má, Hospodinu a celé nitro mé jménu svatému jeho.

Žalm 103

1. Pozvání k díkčinění

Když naslouchám hlasům vnitřní Prahy, zní mi hlavně noční opilecké řvaní a denní babylonské změtení jazyků turistů ze všech koutů světa. Když se ptáme, proč jako městští lidé, odvyklí závislosti na přírodě (i když nám letos připomněla suchem, že na ní přece jen navzdor nejnovějším aplikacím závislí jsme) slavit Díkučinění – tak proto, že víme, jak ho artikulovat, jakým jazykem vyslovit a komu směřovat. Takhle to vnímali už bibličtí svědkové: Z přírody se ozývá mnohé ševelení, řvaní, štěbetání – ale jen Boží lid dokáže srozumitelně vyzpívat vděčnost – za všechny, jejichž oči se s důvěrou upírají k Bohu. Proto slavíme díkčinění, aby se ze země ozvaly žalmy a písničky, z nichž je zřetelně slyšet: Teď stvoření za tím účelem stvořené zpívá žalmy Bohu svému.

Není to sice dnes moderní pozvedat srdce k nebesům a děkovat. Ani v evangelických rodinách se už asi před jídlem moc neděkuje, ač za tím účelem máme skvělé nové i staré modlitby a písně... Ale na neděli Díkčinení tu budeme proto, abychom svou vděčnost vyjádřili společně a nahlas a veřejně (skoro jako nějací demonstranti). Díkčinění je demonstrace vděčnosti, a zároveň demonstrace proti lhostejné nevděčnosti. Většina lidí dnes všechno, čím se krmí, obléká, prostředí, v němž žije, přijímá jako zaslouženou odměnu, nebo ještě spíš jako něco, nač přece máme nárok. Ale my nahlas voláme –Díky! Díky za to, čím tak vrchovatě plníš naše životy! Díky za vše, čeho smíme užívat, z čeho čerpat, – ač na to žádný nárok nemáme.

Proto také budeme slavit večeři Páně – kterou sám Ježíš otevírá modlitbou díků. A až budeme podávat a přijímat kalich – smíme si při pití z toho jednoho kalicha vděčně uvědomit: Ač by stokrát mohl – Bůh na nás nezanevřel! Nedává nám vypít svůj hněv nad tím, děsivě jak to tady na zemi my lidé vedeme. Nedává nám vypít náš lidský nevděk. Nedává nám vypít, jak umíme prolévat krev nespravedlivě, pomstychtivě –či lhostejně. Nedává nám vypít, jak málo dokážeme demonstrovat uprostřed většiny, že děkovat je třeba jedině otci v nebesích. On, dobrý pastýř – se stal Hostitelem, který nás vítá na slavné hostině svého království. Není žádný skrblík, žádný šetřílek, žádný úzkostlivý účetní. Nejenže nedává pod míru, ale právě naopak – vrchovatě svými dary obdařuje.

Budeme tu neděli 7. října slavit Díkuvzdání spolu s dětmi. A tak jim pojďme příkladem, že pořád je zač a především KOMU děkovat.

Tomáš Trusina

2. Honza – víra – hudba

Rozhovor s Jánem Kravárikem

Co tě vedlo k tomu, že jsi navštívil salvátorský sbor?

Na základní škole jsem byl u Salvátora na výchovném koncertě, vzpomínám, byla to nějaká filmová hudba. Rodiče nechodí do kostela, ale když mně bylo 16 let, začal jsem díky hudbě číst Bibli. Zajímal mě smysl textu ve skladbách např. Mozartovo requiem, Bachovy kantáty a jiné duchovní skladby. A to mě právě vedlo k tomu, že jsem si začal číst Bibli.

Pak mě jeden kamarád pozval do charismatického sdružení křesťanů, v době kdy jsem hledal cestu k víře. Toto prostředí mě sice oslovilo, ale věděl jsem, že tam nevydržím dlouho. Také jsem hledal pěvecký sbor, kde bych mohl zpívat. A v tento čas byla i „Noc kostelů“. Procházel jsem kostely, sledoval lidi v nich. Věřím tomu, že víra uprostřed společenství může člověka změnit mnohem více než jen (abstraktní) víra samotářská. V Bibli stojí, že Bůh je mezi lidmi, kteří se schází v jeho jménu. Žádný kostel mě ale nijak moc nezaujal. Vzpomněl jsem si, že je tu kostel, který vypadal jinak než ostatní, na Salvátor... a šel jsem tam.

Když jsem přišel, hned jsem se dal do řeči s členy sboru. Také mi docela rychle řekli, že hledají zpěváky do pěveckého sboru. Bral jsem to tehdy jako trochu jako nějaké znamení.

Ty jsi tady nakonec zakotvil, jak to?

Cítil jsem, že nikomu tady nikdo nic nepřikazuje, lidé jsou vnímaví, přátelští, no prostě mají všechno pohromadě. Hlavně jsem ale cítil, že je tu prostor pro mé vlastní hledání (víry nebo Pána Boha). Začal jsem chodit současně do sboru, ale i na pěvecký sbor.

Jsi členem sboru u Salvátora a jsi pokřtěn, můžeš něco k tomu říci?

Křest bylo moje vlastní rozhodnutí. Mluvil jsem o tom s Karlem, který se chtěl také nechat pokřtít. Začali jsme spolu jezdit za bratrem farářem Jirkou Kučerou do Hradiště, kde nás připravoval přibližně jednou za měsíc. Mluvili jsme o Bibli, historii

církve, hodně jsme debatovali. Už to jsou tři roky. Pro mě je křest konečné utvrzení ve víře a v tom, že chci žít svůj život pořádně, naplno s důvěrou v Boha, nehledě na to, co se mně bude dít v životě. To je ale také výzva.

Končí pro Tebe víra chozením do kostela a evangelickým sborem?

Bohoslužby jsou pro mě základ, ke kterému se vždy vracím, ale důležitější než chodit do kostela je pro mě vidět Pána Boha kolem sebe v každodenním životě. Když hraji na fagot nebo na klavír, tak nad tímhle hodně přemýšlím, protože se mi zdá, že hudba může být hezká, ale na druhou stranu nemusí nic říkat. Chci hrát takovým způsobem (nebo tak), aby to nebylo jenom hezké, ale bylo v tom něco víc, co nedokážu pojmenovat.

Máš kromě hudby i jiný koníček?

Rád chodím, o prázdninách se vydávám na menší pěší poutě. Ta poslední vedla z Prahy do Harrachova a dál přes Krkonoše na Náchodsko. Spím v lese a chodím sám.

Co říkáš dnes na život ve sboru, máš nějaký návrh či připomínku?

Těší mě kázání bratří farářů a celková atmosféra ve sboru. To je pro mě důležité. Mám pocit, že když se sem kdykoli vrátím, budu tu jako doma, jakkoli málo často jsem sem tu za poslední měsíce byl.

ptala se Naďa Kočnarová

3. Ohlédnutí

3..1 Report o táboře

Letos jsme se do Hradiště sjeli bez dětí i bez rodičů. Jen my, táboroví vedoucí, kterým předal žezlo dnes již legendární think tank Jany Cejpové a Lídy Čejkové. Dny jsme si tu vyplnili sportem a přípravou nadcházejících ročníků táborů, ale hlavně odpočinkem pod kaštanem. Ti odvážnější z nás se párkrát vydali i na procházku do Pekla – ale tak se jen jmenuje údolí řeky Chrudimky hned pod Hradištěm.

Velice nenáročný program doplňovalo příjemné povídání s Daliborem Antalíkem. Na svých religionistických přednáškách nás vzal kolem světa; poslouchali jsme výklad o základních rysech hinduismu, buddhismu a islámu.

Vařili jsme si věrně podle kuchařky, kterou nám obětavě sepsala Martina Havlíčková. Šéfkuchařské duo Martinek (Havlíčkové a Šrubařové) nám tu léta rozmazlovalo chuťové

buňky a roztahovalo žaludky. Ale nebojte, šlo nám to výborně. Vrátili jsme se z tábora stejně tlustí jako kterýkoli jiný rok.

Téma příštího tábora je zatím tajemství, ale můžete nám věřit, že to bude stát za to. Vždyť už nás ostatně znáte. Tak se na všechny těšíme příští rok 10.–17. srpna!

Za salvátorskou mládež
Emilka Čejková a Bára Cejpová

3..2 Lýdie, děkujem!

V neděli 16. září se při dopoledních bohoslužbách loučila se službou ve sboru Lýdie Mamulová. Takto jí za staršovstvo poděkovala Jitka Bělorová:

Děkuji paní farářce Lýdii Mamulové za její dnešní službu. Touto bohoslužbou se paní farářka loučí s farářováním v našem sboru, ale věříme, že ji na kazatelně jako hosta budeme v budoucnu vídat, a především se těšíme, že ji neztratíme z dohledu jako člověka, přítele, kterým se za roky u Salvátora pro mnohé z nás stala. Paní farářka Mamulová přišla do sboru jako druhý farář k faráři Pavlovi Dvořáčkovi, po jeho odchodu statečně zvládala nelehké období sboru sama, svou diplomacií, laskavým a angažovaným přístupem k jednotlivým členům sboru se jí podařilo sbor stmelit a připravila dobrou půdu pro naše současné dva faráře, s kterými ve své práci pro sbor dále pokračovala. Paní farářka se velmi věnovala pastorační službě, seniorům, ale i ostatním, kteří pomoc potřebovali. Provázela řadu dospělých cestou ke křtu a získala pro náš sbor nové sestry a bratry. Nedá se vše vyjmenovat, čím pro nás byla a bude důležitá. Máme ji ve svých srdcích a za vše jí děkujeme.

3..3 Instalace faráře Tomáše Trusiny

V neděli odpoledne 16. září se konala u nás U Salvátora velká sláva. Na slavnostních bohoslužbách byl do funkce prvního faráře salvátorského sboru uveden Tomáš Trusina. Po dlouhých letech v benešovském sboru začíná novou pracovní (a možná i životní) etapu. I když začátek je to vlastně postupný. Již od minulého roku byl naším farářem na poloviční úvazek a také spolupráce s naším druhým farářem Daliborem Antalíkem již nějakou dobu trvá.

Bohoslužby vedl pražský senior Roman Mazur. Kázal samozřejmě Tomáš Trusina, základem jeho kázání *Ukradené požehnání* byl starozákonní příběh o Jákobovi a Ezauovi. Po kázání následovaly promluvy, pozdravy a přání. Za pražský seniorát promluvila Zdena Skuhrová, zdravici z Benešova přednesla sestra Mirka Nulíčková. Pomyslné žezlo

předala bratru Tomášovi Lýdie Mamulová. Kurátorka sboru Jana Cejpová uvítala nejen našeho nového faráře, ale hlavně jeho ženu Janu, pro kterou je tento krok také velkou životní změnou. K vítání se připojil samozřejmě také Dalibor.

Po slavnostních bohoslužbách se konalo posezení na galerii a terase našeho chrámu. Stoly se prohýbaly dobrotami, pití také bylo dost. Panovala velmi dobrá nálada a atmosféra. Jak během bohoslužeb, tak také při neformálních rozhovorech zaznívala očekávání plodného času salvátorského sboru, dobré spolupráce obou našich farářů a vyslyšení nových výzev určených jak našemu novému faráři, tak také celému sboru. Přejeme tedy Tomáši Trusinovi hojnost Božího požehnání v jeho dobrém díle a také – ZDAR A SÍLU!

Lída Čejková

4. Co nás čeká na podzim?

4..1 Pozvání k rodinným bohoslužbám 7. října

Srdečně vás zveme na další „bohoslužby s dětmi" v neděli 7. 10. v 9.30 hodin. Bohoslužby povede farář Tomáš Trusina, budou uzpůsobeny dětem. Po nich se tradičně společně najíme z toho, co si přineseme a bude snad čas i na trochu popovídání.

Poté navážeme odpoledním programem – vypravíme se vlakem do Libčic nad Vltavou na koncert Sváti Karáska a jeho kapely. Libčická fara má velikou zahradu, kde můžou běhat batolata nebo spát mimina v kočárku, kdyby to na některé posluchače bylo příliš hudby najednou. Na faře je jednoduché zázemí – WC, koupelna, dětská místnost s polštáři. Koncert začíná ve 14.00, z Prahy jede vlak 13.06 z Masarykova nádraží, 13.36 jsme v Libčicích, od vlaku na faru jsou to asi 3 minuty. Lze samozřejmě jet autem, čas strávený na cestě je zhruba stejný, jen výhled z vlaku je hezčí :-)). Zpátky jezdí vlaky do Prahy dvakrát za hodinu vždy v 19 a 49 minut po celé.

Rádi vás všechny uvítáme, vezměte svoje děti, vnoučata, kamarády svých dětí… A do Libčic bychom jako Sváťovi salvátorští fanoušci rádi přijeli v co největším počtu, takže prosím, šiřte zároveň pozvání na koncert nejen mezi rodiny s dětmi.

4..2 Podzimní víkendovka s dětmi 19. – 21. října

Chcete-li poslat děti na víkendový pobyt v Soběhrdech (popř. zjistit, oč jde), kontaktujte faráře Tomáše Trusinu, pošle informace i přihlášku. Uzávěrka přihlášek je 10. října.

4..3 Co se teď v kostele a kolem něj děje?

Setkání dětí (nábožko), pondělí 16,00 – setkání pro děti od 7 do 13 let. Scházíme se teď dole v sakristii a věnujeme rozmanitým tématům podle *Obrázků pro malé darebáky*.

Kavárnička, úterý 15,00 – oblíbená setkání spíše starší generace. Zpíváme a sdílíme se o drobné radosti i zásadnější otázky a s našimi faráři řešíme střídavě národy obklopující biblický Izrael a téma křesťan a politika.

Biblické hodiny, úterý 18,30 – věnujeme se soustavně některé biblické knize. Učíme se rozumět řeči dávných svědků, souvislostem biblických důrazů a zároveň se sdílíme o vlastní zcela současné zkušenosti, otázky a inspiraci. Faráři teď vykládají List Jakubův.

Kočárkárna, 1. středa od 16,30 – pro rodiče s nejmenšími dětmi. Příležitost vymanit se z mateřské izolace, sdílet zkušenosti, nechat se krátce oslovit vybraným tématem a vtahovat i nejmenší ratolesti do světa víry.

Konfirmandi, sobota 1x měsíčně – pro všechny, kdo se na prahu dospívání chtějí postavit na vlastní nohy i ve víře a něco se přitom dozvědět.

Mládež – se potkává na Messengeru ve skupině *Salvátorská mládež* a **jednou měsíčně** vyráží s Daliborem na výpravu spojenou s poznáváním ostatních křesťanských církví. Přidejte se!

Salvátorský pěvecký sbor – se schází každý čtvrtek od 18,00 a je otevřen dalším zájemcům o společný nácvik duchovních skladeb.

Varhanní podvečery, 1. středa v měsíci 18,30 – pozvaní zajímaví varhaníci interpretují klasické i novější skladby na salvátorské varhany.

Ekklésia, 4. středa od 18,30 – salvátorské večery s hosty na témata kulturní, duchovní, společenská.

Všechna tato setkání jsou otevřená zájemcům církevním i necírkevním. Neostýchejte se přijít ochutnat něco z této nabídky.

4..4 Vernisáž kreseb Mariky Bumbálkové 14. října

Kdo čte Protestanta, všímá si na zadní straně kreseb, které nápaditě reagují na text v rubrice *pro homine 2018*. Autorkou je Marika Bumbálková, brněnská výtvarnice, restaurátorka a ilustrátorka (mj. knih Jonáš a Tobiáš). V říjnu bude mít u nás v kostele výstavu, kterou otevřeme v neděli 14. října po bohoslužbách.

4..5 Téma biblických hodin: List Jakubův

Jen *eine stroherne Epistel*, „slaměná epištola" – těmito slovy reformátor Martin Luther v „Předmluvě k Novému zákonu", který přeložil do němčiny a publikoval r. 1522, ocejchoval novozákonní List Jakubův. Onou „slaměností" přitom narážel na obrazný výrok apoštola Pavla z *Prvního listu Korintským*: „Nikdo nemůže položit jiný základ než ten, který už je položen, a to je Ježíš Kristus. Zda někdo na tomto základu staví ze zlata, stříbra, drahého kamení, či ze dřeva, trávy, *slámy* – dílo každého vyjde najevo. Ukáže je onen den, neboť se zjeví v ohni; a oheň vyzkouší, jaké je dílo každého člověka" (1 K 3,11 13). Luther zkrátka teologický obsah Jakubova listu považoval za dílo, které sice staví na dobrém evangelijním základu, ale dle jeho názoru ne zcela šťastným způsobem. Trnem v oku mu byla perikopa Jk 2,14 26, kde spis varuje před vírou, již neprovázejí skutky. Právě to se příčilo Lutherovu okřídlenému mottu *sola fide*, „pouhou vírou", které vyjadřuje dobře pavlovskou myšlenku, že člověk může být ve své porušenosti před Bohem ospravedlněn pouze na základě toho, že *uvěřil* v Boží milost darovanou mu v Ježíši Kristu, a nikoli na základě *dobrých skutků*, které vykonal.

Zdaleka ne všichni představitelé reformace tento Lutherův kritický pohled sdíleli. Kupříkladu už jeden z jeho dávných předchůdců, lyonský kupec Petr Valdes, naopak z jakubovské teologie učinil na přelomu 12. a 13. st. jeden ze základních kamenů programu valdenského hnutí. Velmi kladně totiž hodnotil její důraz na solidaritu se sociálně slabšími a obsahem právě i této epištoly biblicky zdůvodňoval svoji etiku chudoby.

Připomenout lze též Jeana Calvina, který s Lutherovým porozuměním Jakubovu listu výslovně polemizoval. Ve čtvrtém svazku svých komentářů k Novému zákonu z r. 1551 napsal: *Za sebe nevidím žádný dostatečný důvod k tomu, aby byla Jakubova epištola zavržena, a proto ji rád přijímám bez sebemenších potíží … Je pro mne dostačující, že neobsahuje nic, co by nebylo hodno apoštola Kristova. Naopak, je vrchovatě naplněna různými dobrými naučeními, jejichž užitečnost se široce dotýká všech oblastí křesťanova života …* Zkrátka, tam, kde Luther chce zůstat v jakémsi úžasu stát před darem Boží milosti a neukracovat ji žádnou člověčinou, tam se Calvin ptá, co s takto ve víře přijatou milostí dělat. A tradiční kalvínské řešení zní: na Boží obdarování je třeba *odpovědět* konkrétním, posvěceným životem v kázni a poslušnosti a *dobrými skutky*.

Má Jakubův list nějaké poselství i pro dnešek? Je pro nás takové dilema jako pouhá víra bez skutků *versus* víra vedoucí k angažovanému počínání nějak živé, zajímavé? Stojí za to přemýšlet o duchovní pýše a pokoře, o platnosti tzv. *conditio Iacobea* pro plánování lidské budoucnosti (viz Jk 4,15: „Bude-li Pán chtít, budeme na živu a uděláme to a to"), o

dopadech našich slov dobrých i nedobrých, o chudobě a bohatství, o významu moudrosti „shůry“, o tzv. zákonu svobody a řadě dalších témat „slaměné epištoly“?

Chcete-li spolu s ostatními uvažovat o aktuálnosti a nosnosti jejích důrazů, neváhejte: možnost a prostor k tomu je při pravidelných biblických hodinách, vždy v úterý od 18:30 hod. v levé chrámové sakristii. K účasti na nich za salvátorské faráře srdečně zve

Dalibor Antalík

4..6 K opravě pilířů kostela

V létě 2018 byla zahájena oprava nejvíce poškozených pilířů kostela – sanace trhlin v obvodových pilířích. V minulém roce jsme zažádali o grant Hlavní město Prahu a v květnu 2018 jsme získali podporu 230 000 Kč Celková cena opravy prasklin pilířů bude cca 450 000 Kč včetně DPH a bude ukončena do listopadu 2018.

Dodavatel: *Status stavební a.s.*, stavební firma se zkušeností s obnovou církevních památek. Autorský dozor provádí Doc. Dr. Ing. Luboš Podolka.

Petr Stránský

4..7 Ekklésia – aneb salvátorský večer s hostem

Letošní podzim chystáme ještě dvakrát tématické besedy s hostem, určené zájemcům z nejširšího kruhu sboru a jeho okolí.

Ve středu **24. října** bude naším hostem **starozákonník Martin Prudký**, od nějž se dozvíme o významu rodokmenů ve vyprávění knihy Genesis.

Ve středu **28. listopadu** přivítáme **synodního seniora ČCE Daniele Ženatého** a beseda bude soustředěna na 100 let ČCE a úkoly jejích velkých sborů.

Ekklésia znamená mj. veřejné shromáždění, otevřenou sešlost – a právě zde mohou mít se svým zájmem i otázkami místo ti, které třeba tradičnější církevní provoz moc netáhne. A pro vás, kdo jste byli v září: dataprojektor už bude jistě funkční :-)

5. Pozvání z Drážďan

Jménem sboru Johanneskirchgemeinde Dresden-Johannstadt-Striesen Vám přejeme dobrý začátek ve sboru u Salvátora a Boží požehnání k Vaší instalaci. Náš sbor byl založen českými exulanty v 17. století. Proto spojuje naše sbory dlouholeté partnerství. Bohužel naše styky v posledních letech usnuly, ale rádi bychom je vzbudili znovu. Máme k tomu

konkrétní návrh: Od 27. září 2018 do 31. března 2019 je v Chemnitzu dvojjazyčná výstava „Sachsen Böhmen 7000. Liebe, Leid und Luftschlösser“. Na té výstavě jsou vidět kalichy exulantů z našeho sboru. Navrhujeme, aby zájemcí z Vašeho a našeho sboru se na nějaký víkend sešli, abychom navštívili spolu výstavu. Kdyby se vám tahle idea libila, prosíme vás o navrh terminu. Moje kolegy Eva Gorbatschowá a Tobias Funke a předsednictvo sboru – všichni se těší na setkání, v každém případě, ať tak, nebo jinak.

S pozdravem Carola Ancot, farářka. Drážďany, 14. září 2018

6. Salvátorská stoa

Od doby, kdy jsme začali s Lýdií chodit k Salvátoru na bohoslužby, vedeme s kolegou Pavlem diskuze, zda charakter sboru ovlivňuje i architektura kostela. Na rozdíl od něj se domnívám, že ano. Alespoň tak soudím podle sebe. Jako farář v důchodu mám rád svůj klid a Salvátor jsme si vybrali i kvůli jisté míře anonymity. Málokde se jde tak dobře stáhnout do ústraní jako za sloupy zdejšího kostela. „Vidět a nebýt viděn,“ pamatuji si z klukovského čtení E. T. Setona. Chce to jen nalézt správný úhel, aby se vám kazatel úplně neztratil ze zorného úhlu. Sedět stranou hlavní lodi vám umožní soustředěnější naslouchat jeho slovům. Když se mysl přesto začne toulat, můžete alespoň meditovat nad hlavicemi sloupů a řešit dilema, zda jejich horní profil připomíná kalich záměrně nebo jen shodou okolností. Co nám ti luterští stavitelé chtěli vlastně vzkázat?

Sloupy v kostelích samozřejmě nebývají náhodou, jejich úkolem je nést kruchty a další horní prostory. Takových je u Salvátora opravdu dost, takže zde může paralelně probíhat několik akcí, jejichž účastníci se nebudou příliš rušit, nemusí o sobě vědět a skupiny se ani nemusí znát. Velká nabídka plurality života sboru. Ovšem i riziko pro soudržnost společenství. Šest sloupů u Salvátora tak symbolizuje nabídku i výzvu zároveň. Zkrátka *stoa*!

Tento antický pojem označoval původně kryté sloupořadí kolem veřejného prostranství, agory. V Aténách zde vystoupil i apoštol Pavel. Stoa sloužila setkávání a obchodu, nezvykle znějící slovo však známe hlavně skrze filosofický směr stoiků. Pro ně stoa byla především místem, kde se mezi sloupy občané potkávali za účelem diskuze a výměny názorů.

Nenapadlo by mě toto propojeni se starověkem, nebýt programu stoiků, který se mi začíná jevit jako velice aktuální. Nejde jen o jejich důraz na sepětí s přírodou, ale i o důraz

na přítomnou chvíli. „Nežádej, aby se věci děly, jak chceš, ale chtěj, aby se věci děly tak, jak se dějí, a bude ti v životě dobře," Epiktétos.

Méně spekulování o ideálech, zato více reality. Místo vášně a zbytečného patosu *ataraxia*, dosažení duševního klidu a neochvějnosti. Máme sklon ji vnímat jako stoickou lhostejnost, jde však hlavně o myšlenkovou hygienu. Křesťanští otcové s její pomoci hledali duchovní nadhled nad pěnou dní. V době hysterických médií chci být stoikem! Ale oni hlavně stáli o dialog a byli připraveni v polemice obhajovat své názory. Zatímco nás napadl běsný duch polarizace, který ochotu brát vážně nepohodlné postoje z opačných táborů hned nálepkuje jako ideovou slabost. Že „slunce vzchází na dobré i zlé," zní člověku zakletému ve vlastní názorové bublině jako kacířská myšlenka.

Představuji si mohutné sloupy Salvátora v naší vysočinské roubence a uvědomuji si důležitost takových velkoryse pojatých prostorů. Zvláště ve spojení se zvěstováním Slova a modlitbou. Budou nám teď trochu scházet, protože po odchodu Lýdie do důchodu jsme se stali členy sboru v Daňkovicích. Bude-li nám dáno, chceme zde trávit většinu roku. Ve sboru tu zahálet nebudeme, Lýdie už si plní diář termíny kázání, na mne zase čeká sazba sborového dopisu. Čímž také předávám tuto starost novému salvátorskemu nástupci s přáním, ať mu jde práce od ruky.

Nicméně se nechystáme Salvátoru vyhýbat. Dál chceme patřit k jeho širšímu společenství a těšíme se na setkání pod jeho památnými sloupy.

Jan Mamula

7. EMAN nabízí: Jak se dělá sbor

Spolu s farářem Trusinou se k Salvátoru přestěhovalo i nakladatelství EMAN. Knížky jsou k vidění i zakoupení v předsálí kostela. Nyní vyšel sborník

JAK SE DĚLÁ SBOR

Sbor je pořád základem pro pospolitý život křesťanů. Jak ho v současné době utvářet? Kolem čeho ho soustředit, jak ho otevírat ven? Kdy ještě sbor je sborem a kdy zašel? A jaké jsou širší kontexty tohoto přemýšlení v současné Evropě nebo daleké Jižní Koreji? Texty z kurzu Spolku evangelických kazatelů z r. 2018

8. Bohoslužby

všední i sváteční jsou příležitostí uslyšet dobrou zprávu pro život, evangelium Ježíše Krista; jsou příležitostí k setkání se známými i neznámými; jsou příležitostí zastavit se, načerpat útěchu a zorientovat se v nejistotách dnešního světa. Podzimními nedělemi nás povede příběh praotce Jákoba, jeho zápasy, zklamání i opakované zjištění, že Hospodin uprostřed lidských zmatků, nejistot plní svá zaslíbení a může cíl trefit i tímto „křivým šípem“. Kázání jsou z části dostupná na sborovém webu v sekci kázání i namnožená. Nicméně, především jsou určena pro naslouchající společenství. A i když ozvučení není ideální, čím víc nás bude, tím lépe budeme i slyšet :-)

7. 10. 2018	9.30	Tomáš Trusina	Díkčinění s dětmi a s večeří Páně
14. 10. 2018	9.30	Dalibor Antalík	bohoslužby a vernisáž
21. 10. 2018	9.30	Josef Beneš	bohoslužby se křtem
28. 10. 2018	9.30	Tomáš Trusina	bohoslužby
4. 11. 2018	9.30	Dalibor Antalík	bohoslužby s večeří Páně
11. 11. 2018	9.30	Tomáš Trusina	bohoslužby
18. 11. 2018	9.30	Tomáš Trusina	bohoslužby
25. 11. 2018	9.30	Dalibor Antalík	bohoslužby
2. 12. 2018	9.30	Tomáš Trusina	1. adventní s dětmi a večeří Páně

Kontakty:

první farář Tomáš Trusina 607 588 618, trusina@volny.cz; farář Dalibor Antalík: 731 733 577, dalibor.antalik@ff.cuni.cz; kurátorka Jana Cejpová: 777 322 315, jana.cejpova@gmail.com; **Kancelář:** 222 313 884 – salvator@evangnet.cz; Jana Knoppová, sborová sestra a pokladnice: 731 173 925; Helena Voverková, koordinátorka pronájmů kostela: 731 620 239 **Návštěvní hodiny** v kostele úterý od 9:00 do 12:00 a čtvrtek od 16:00 do 19:00. Osobní rozhovor, návštěvu do rodiny nebo do nemocnice lze domluvit telefonicky či elektronicky.

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Praze 1 Staré město, Praha 1, Salvátorská 1045/1, 110 00 Praha 1, IČ: 45701814. Určeno pro vnitřní potřebu, neprodejné.
http://salvator.evangnet.cz